RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 102.530 van 15 januari 2002
in de zaak A. 44.092/XII-980.

In zake : Jacques VAN GINDERDEUREN,
wonende te GENT,
Neermeerskaai 106

tegen :

de stad GENT.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jacques VAN GINDERDEUREN op 2 april 1991 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen

"- van de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent, van onbekende datum, waarbij zij in hun voorstel aan de gemeenteraad, bij ontstentenis van een gunstig advies, de kandidatuur van verzoeker niet weerhouden (...);
- van de gemeenteraadsbeslissing van 18.12.1990 waarbij dhr. BONTE Hieronymus, KAISER Jacques, BALCAEN Stefaan en DE BUYSSCHER Marc werden benoemd tot hoofdinspecteur 1e klasse;
- de impliciete weigering verzoeker, in het kader van de overgangsbepalingen en na geslaagd te zijn in het vergelijkend examen, te benoemen tot hoofdinspecteur 1e klasse";

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 11 januari 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VANCAMPFORT, die loco advocaat H. LENS verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is hoofdinspecteur van politie. Op 10 december 1990 verstrekt de hoofdcommissaris omtrent verzoekers kandidatuur voor een bevordering tot hoofdinspecteur eerste klasse een negatief advies. Hij bevindt verzoeker niet geschikt om taken van officier van gerechtelijke politie kwaliteitsvol uit te oefenen.

1.2. Bij brief van dezelfde datum deelt het college van burgemeester en schepenen aan verzoeker mede dat het in zijn voorstel aan de gemeenteraad “in toepassing van het personeelsstatuut”“ bij ontstentenis van een gunstig advies van de korpschef, (zijn) kandidatuur niet heeft weerhouden”.

1.3. Ondanks verzoekers bezwaarschrift van 13 december 1990 gericht aan het college, bevestigt de korpschef op 17 december 1990 omtrent verzoekers kandidatuur zijn eerdere ongunstig advies.

1.4. Op 18 december 1990 benoemt de gemeenteraad op voorstel van het college van burgemeester en schepenen van 10 december 1990 onder meer H. BONTE, J. KAISER, S. BALCAEN en M. DE BUYSSCHER tot hoofdinspecteur eerste klasse bij de stedelijke politie.

De desbetreffende besluiten bevatten onder meer de volgende overwegingen :

"De Gemeenteraad,

Gelet op het Raadsbesluit dd. 21.2.1990, goedgekeurd door de Vlaamse Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt dd. 15.5.1990, waarbij het personeelskader van de Politie werd vastgesteld;

Overwegende dat binnen de perken van dit kader 20 plaatsen van hoofd-inspecteur van eerste klasse vacant zijn;

Overwegende dat het om dienstorganisatorische redenen past zo spoedig mogelijk in die leemte te voorzien;

Gelet op het Statuut der Aanwervings- en Bevorderingsvoorwaarden, vastgesteld met het gemeenteraadsbesluit van 21.2.1990 en aangevuld met de gemeenteraadsbesluiten van 23.04.1990 en van 16.10.1990, goedgekeurd door de Vlaamse Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, respectievelijk voor de eerste twee besluiten op 15.5.1990 en het laatste besluit op 18.10.1990;

Overwegende dat luidens art. 9 van het Raadsbesluit dd. 21.2.1990, zoals aangevuld met het besluit van 23.04.1990 en 16.10.1990 benevens de politiepersoneelsleden, die overeenkomstig de organieke regeling in aanmerking komen voor benoeming tot hoofdinspecteur van eerste klasse, ook voor deze benoeming tot uiterlijk 31.12.1990 de personeelsleden in aanmerking komen die geslaagd zijn voor het vergelijkend examen voor voormelde graad;

Overwegende dat langs de pers om, de gebruikelijke oproep tot de kandidaten-buitenstaanders werd gericht en dat er voor het stadspersoneel een oproep werd verspreid met een circulaire van de 1ste directie nr. G.1714 dd. 17.5.1990, aangevuld met circ. G.1771 dd. 19.11.1990;

Gelet op het proces-verbaal van 06.12.1990 waarbij de uitslag van het vergelijkend examen werd vastgelegd; waarvan de uitslag luidt als volgt :

(...)

20. VAN GINDERDEUREN Jacques Hoofdinspecteur van politie

(...)

Gelet op voorgaande bepalingen komen de volgende politiepersoneelsleden in aanmerking om te worden benoemd tot hoofdinspecteur van eerste klasse :

a) hoofdinspecteurs van politie, in alfabetische volgorde :

houder van het hierna vermeld brevet of getuigschrift

(...)

VAN GINDERDEUREN Jacques — getuigschrift middelbare graad Criminologie

(...)

b) inspecteurs van politie, in alfabetische volgorde :

houder van het hierna vermeld brevet of getuigschrift

BONTE Hieronymus — brevet kandidaat (adjunct-) commissaris van politie

(...)

c) Overwegende dat voor de resterende vacante plaatsen van hoofdinspecteur van eerste klasse, in aanmerking kunnen komen, de navolgende politieagenten (politieagent, politieagent-brigadier, politieagent-hoofdbrigadier), in alfabetische volgorde :

BALCAEN Stefaan — politieagent-hoofdbrigadier getuigschrift middelbare graad Criminologie

(...)

DE BUYSSCHER Marc — politieagent-hoofdbrigadier brevet kandidaat (adjunct)-commissaris van politie

(...)

KAISER Jacques	politieagent-hoofdbrigadier brevet officier van gerechtelijke politie

(...)

Gelet op het advies van de korpschef;

Na inzage en onderzoek van de ingekomen individuele personeelsdossiers.

Op voorstel van het College van Burgemeester en Schepenen gaat over tot de geheime stemming".

1.5. Het wettelijke en reglementaire kader van de zaak kan als volgt worden geschetst. Luidens artikel 189 van de Nieuwe Gemeentewet, zoals ten tijde van de bestreden beslissingen van toepassing, bepaalt de gemeenteraad, binnen de perken van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen, de formatie, de bezoldigingsregeling en het administratief statuut, de weddeschalen, alsook de voorwaarden van werving, benoeming en bevordering van de leden van het gemeentepolitiekorps. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 november 1986 houdende de algemene bepalingen betreffende de benoeming tot de graad van hoofdinspecteur eerste klasse bij de stedelijke politie (IV), bepaalt dat in de gemeenten waar de graad van hoofdinspecteur eerste klasse in de personeelsformatie voorkomt, de gemeenteraad een reglement vaststelt betreffende de benoeming tot die graad. Artikel 2 van het voornoemde besluit stelt wat volgt :

"Art. 2. Het reglement bepaalt onder meer de volgende voorwaarden :

1° lid zijn van een gemeentepolitiekorps;

2° houder zijn van :

- hetzij het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie, bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie, of van het getuigschrift, bedoeld in artikel 30, tweede lid, van hetzelfde besluit;
- hetzij het brevet van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, dat uitgereikt wordt na te zijn geslaagd voor het examen georganiseerd door een trainings- en opleidingscentrum, dat door de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt is erkend;

3° bekleed zijn met de graad van hoofdinspecteur van politie, of bij ontstentenis van een kandidaat met die graad, bekleed zijn met de graad van inspecteur van politie; of, bij ontstentenis van een kandidaat bekleed met de graad van inspecteur, bekleed zijn met de graad van politieagent of veldwachter;

4° voor de titularissen van de graad van inspecteur van politie, van politieagent of van veldwachter, ten minste negen jaar anciënniteit tellen bij de gemeentepolitie.

Het reglement bepaalt bovendien dat de korpschef zijn advies geeft over de kandidaten".

Artikel 4 van het meergenoemde besluit bevat de volgende overgangsbepaling :

"Art. 4. In afwijking van artikel 2, eerste lid, 2˚, kunnen, tot 31 december 1990, tot de graad van hoofdinspecteur eerste klasse worden benoemd, de in artikel 2 bedoelde leden die, ten laatste op 31 december 1986, houder zijn van :

- hetzij een getuigschrift afgegeven door een politieschool die, overeenkomstig de artikelen 22 tot 25 van het voormelde koninklijk besluit van 12 april 1965 erkend is, voor zover dat getuigschrift voldoet aan de eisen gesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt;
- hetzij een getuigschrift afgegeven door het Ministerie van Justitie ten bewijze van het slagen voor de examens van de middelbare graad van de School voor criminologie en criminalistiek".

Na de gemeenteraadsbesluiten van 21 februari 1990, 23 april 1990 en 16 oktober 1990 zijn de wervings- en bevorderingsvoorwaarden voor de graad van hoofdinspecteur eerste klasse in het statuut der Aanwervings- en Bevorderingsvoorwaarden geldend voor het Stadspersoneel, als volgt vastgesteld :

"

Bijlage 2

Bijzondere Aanstellingsvoorwaarden

3. Veiligheidskorpsen

Hiërarchische graad rang van de graad	Wijze van aanstelling	
	Binnen het Bestuur (personeel in dienst)	Publieke oproep" (buitendiensten)

1. (wijzigingen bij artikel 4 van het gemeenteraadsbesluit van 21 februari 1990 :)

“34 Hoofdinspecteur van eerste klasse	- Titularis zijn van de graad van hoofdinspecteur van politie, of bij ontstentenis van een kandidaat met die graad, titularis zijn van de graad van inspecteur van politie, of bij ontstentenis van een kandidaat met die graad, titularis zijn van de graad van politie-agent-hoofd-brigadier, politie-agent-brigadier, politieagent of veldwachter	- Titularis zijn van de graad van hoofdinspecteur van politie, of bij ontstentenis van een kandidaat met die graad, titularis zijn van de graad van inspecteur van politie of bij ontstentenis van een kandidaat met die graad, titularis zijn van de graad van politieagent-hoofdbrigadier, politieagent of veldwachter bij een politiekorps
	- Voor de titularissen van de graad van inspecteur van politie, politie-agent-hoofdbrigadier, politieagent-brigadier, politieagent en veldwachter tenminste 9 jaar dienstancënniteit tellen bij de politie	- Voor de titularissen van de graad van inspecteur van politie, politieagent-hoofdbrigadier, politieagent-brigadier, politieagent en veldwachter tenminste 9 jaar dienstanciënniteit tellen bij een gemeentelijk politiekorps

- Houder zijn van : * hetzij het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van Politie, bedoeld in het K.B. van 12.04.1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van Politie, of van het getuigschrift, bedoeld in art. 30, 2e lid, van hetzelfde besluit * hetzij het brevet van officier van gerechtelijke Politie, hulpofficier van de Procureur des Konings, dat uitgereikt wordt na te zijn geslaagd voor het examen georganiseerd door een trainings- en opleidingscentrum dat door de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt is erkend	- Houder zijn van : * hetzij het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie, bedoeld in het K.B. van 12.04.1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris van politie, of van het getuigschrift, bedoeld in art. 30, 2e lid, van hetzelfde besluit * hetzij het brevet van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de Procureur des Konings, dat uitgereikt wordt na te zijn geslaagd voor het examen georganiseerd door een trainings- en opleidingscentrum dat door de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt is erkend - Slagen voor een niet-vergelijkend examen”.

2. (na wijziging bij artikel 2 van het gemeenteraadsbesluit van 23 april 1990 :)

"Art. 9. - De politiepersoneelsleden die voldoen aan alle organieke voorwaarden voor bevordering in de graad van hoofdinspecteur van eerste klasse andere dan het houder zijn van een of meer organiek vereiste studiegetuigschriften of brevetten, kunnen tot uiterlijk 31 december 1990 worden benoemd in de graad van hoofdinspecteur van eerste klasse bijaldien zij vóór laatstgenoemde datum geslaagd zijn voor een vergelijkend examen voor vermelde graad en tevens sedert ten laatste 31 december 1986 houder zijn van :

- hetzij een getuigschrift afgegeven door een politieschool die, overeenkomstig de artikelen 22 tot 25 van het voormelde koninklijk besluit van 12 april 1965 erkend is, voor zover dat getuigschrift voldoet aan de vereisten gesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt;
- hetzij een getuigschrift afgegeven door het Ministerie van Justitie ten bewijze van het slagen voor de examens van de middelbare graad van de School voor Criminologie en Criminalistiek.

Het programma van het in het eerste lid vernoemd vergelijkend examen wordt wat betreft de gegadigde politiepersoneelsleden van de Stad Gent beperkt tot een schriftelijke proef bestaande uit een synthese van een voordracht over een onderwerp van administratieve politie, zonder het nemen van notities gedurende de voordracht, met aansluitende commentaar over het behandelde onderwerp.

Voor de gegadigde personeelsleden van een ander politiekorps geldt hetzelfde examenprogramma als dat welk organiek voorzien is onder art. 12ter van het Staat der Aanwervings- en Bevorderingsvoorwaarden geldend voor het Stadspersoneel".

3. (na wijziging bij artikel 1 van het gemeenteraadsbesluit van 23 april 1990 :)

"Art. 12ter. - Wat betreft de graad van hoofdinspecteur van eerste klasse bij het politiekorps wordt voor het niet-vergelijkend examen waarvoor de eventuele gegadigde buitenstaanders dienen te slagen, het examenprogramma vastgesteld als volgt :

1° Een schriftelijke proef A bestaande uit een synthese van een voordracht over een onderwerp van administratieve politie, zonder het nemen van notities gedurende de voordracht, met aansluitende commentaar over het behandelde onderwerp (100 p.).

2° Een mondelinge proef B bestaande uit een ondervraging over de politieverordening en de dienstonderrichtingen die van kracht zijn bij het politiekorps van de Stad Gent, aan de hand van een samenbundeling die dienaangaande tegen kostprijs beschikbaar wordt gesteld van de kandidaten (50 p.).

N.B. Om voor de proeven A en B geslaagd te zijn moeten de examinandi in elk van deze proeven ten minste 60 % van het totaal aantal te bekomen punten hebben behaald. Enkel diegenen die in de proef A geslaagd zijn, worden tot de proef B toegelaten. Anderzijds dienen de examinandi op de proeven A en B samen ten minste 65 % van het totaal te bekomen punten hebben behaald";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel betoogt dat artikel 194 van de Nieuwe Gemeentewet zou zijn geschonden doordat, hoewel verzoeker aan de gestelde benoemingsvoorwaarden voldeed, het college van burgemeester en schepenen “geweigerd heeft, in zijn voorstel aan de gemeenteraad de kandidatuur van verzoeker op te nemen”, zodat “de gemeenteraad nooit kennis (heeft) genomen van de kandidatuur van verzoeker en derhalve ook geen beslissing (heeft) kunnen nemen over al of niet benoemen” en dat zodoende “de facto het college en niet de gemeenteraad (heeft) beslist over het al dan niet benoemen van verzoeker”;

2.1.2. Overwegende dat verwerende partij repliceert dat “aan het collegebesluit geen andere waarde kan gegeven worden dan deze van een voorbereidende akte waarbij het college de kandidaten voorstelt die het wenst benoemd te zien”, dat “deze voorstellen geenszins bindend (zijn) voor de Gemeenteraad”, dat verzoekers kandidatuur, “zoals de overige kandidaturen, samen met het erbij behorende dossier waarin onder meer het door de korpschef over zijn kandidatuur uitgebracht advies én zijn verweer tegen dit advies, ter beschikking van de leden van de Gemeenteraad (werd) gesteld” en dat “bovendien bij elke van de stemmingen over de kandidatuur van verzoeker (werd) gestemd, en op zijn naam ook stemmen (werden) uitgebracht”;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker daartegen stelt in zijn memorie van wederantwoord dat hij “het alleszins niet normaal (vindt) dat de gemeenteraad, hoewel in casu het benoemend orgaan, klakkeloos de voorstellen van het college heeft overgenomen” en dat, gelet op het voorstel van het college, dit orgaan derhalve “de facto” beslist heeft over de benoemingen; dat verzoeker ten slotte in zijn laatste memorie nog betoogt dat het de gemeenteraad ontbrak aan essentiële gegevens over bepaalde kandidaten waaronder verzoeker;

2.1.4. Overwegende dat overeenkomstig artikel 194 van de Nieuwe Gemeentewet zoals dit van toepassing was op het ogenblik dat de bestreden beslissingen werden genomen, het de gemeenteraad is die bepaalde leden van de stedelijke politie benoemt zoals de hoofdinspecteurs van eerste klasse; dat het te dezen ook de gemeenteraad is geweest die op 18 december 1990 na geheime stemmingen de kandidaten BONTE, KAISER, BALCAEN en DE BUYSSCHER tot

hoofdinspecteur van eerste klasse benoemde; dat de omstandigheid dat het college van burgemeester en schepenen, door middel van een aan de gemeenteraad gericht voorstel, zijn voorkeur heeft kenbaar gemaakt niet impliceert dat dit college over de benoemingen zou hebben beslist; dat verzoeker, gelet op hetgeen hij stelt in zijn memories, niet langer betwist dat de namen van alle kandidaten zijn voorgelegd aan de leden van de gemeenteraad en dat deze over de individuele dossiers van de kandidaten konden beschikken; dat verzoeker weliswaar in zijn laatste memorie en zulks daar voor het eerst, betoogt dat het de gemeenteraad ontbrak aan "essentiële gegevens over bepaalde kandidaten waaronder verzoeker"; dat verzoeker echter, indien hij dergelijke grief al ontvankelijk voor het eerst in een laatste memorie mag aanvoeren, in gebreke blijft te verduidelijken om welke essentiële gegevens het gaat, zodat het niet mogelijk is de deugdelijkheid van deze grief te beoordelen; dat de beweerde schending van de in artikel 194 van de Nieuwe Gemeentewet vervatte bevoegdheidsregeling niet is aangetoond; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel betoogt dat "de beslissing van het college van burgemeester en schepenen houdende weigering de kandidatuur van verzoeker te weerhouden in zijn voorstel aan de gemeenteraad, genomen (werd) met ontstentenis van enige motivering", dat hij "voldeed aan de voorwaarden om bevorderd te worden in het kader van de overgangsbepalingen voorzien in het K.B. van 14.11.1986", dat "nergens daarin melding **(**wordt**)** gemaakt van de noodzaak van een advies van de korpschef", dat "het feit daargelaten dat zo'n advies niet vereist was" het college "geen rekening (heeft) gehouden met het bezwaar van verzoeker tegen het uitgebrachte advies" en dat "in het negatief advies van de korpschef bepaalde feiten eenzijdig werden geïnterpreteerd en zelfs niet met de waarheid strookten";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij repliceert dat "het K.B. van 14 november 1986 art. 2-4° al. 2 expliciet het advies van de korpsoverste over de kandidatuur (oplegt)", dat, ondanks verzoekers repliek op het negatief advies van de korpschef, het college "zijn standpunt niet wijzigde en rekening hield met de slotconclusie van de Hoofdcommissaris" en dat "de verplichting het advies van de korpschef voor te leggen (immers) inhoudt dat dit advies niet kan beperkt blijven tot een opsomming van de in het dossier van betrokken personeelslid voorkomende materiële gegevens, maar dat hij zijn persoonlijke visie over de mogelijkheden en bekwaamheden van de kandidaat aan de benoemende overheid meedeelt";

2.2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord daartegen aanvoert dat “niet artikel 2-4 al. 2 van het K.B. van 14.11.1986 in aanmerking moet genomen worden als zijnde in casu van toepassing doch wel artikel 4 (overgangsbepaling) van hetzelfde K.B. dat een aantal afwijkingen stelt van artikel 2”, dat uit de repliek van verwerende partij blijkt dat “het college geen rekening heeft gehouden met de objectief voorkomende gegevens in het dossier van verzoeker, doch louter gekeken heeft naar het subjectief verslag van de korpsoverste, waarbij zij geen enkele zin voor objectiviteit en nuancering aan de dag hebben gelegd” en dat het college “enkel het advies van de korpschef als criterium (heeft) genomen, zonder rekening te houden met de resultaten van het door haar uitgeschreven vergelijkend examen”; dat verzoeker in zijn laatste memorie nog aanvullend stelt dat in zijn omstandig bezwaarschrift de door de korpschef aangehaalde feiten uitgebreid zijn weerlegd;

2.2.4. Overwegende dat verzoeker vooreerst niet aantoont waarom het voorstel van het college van burgemeester en schepenen van 10 december 1990 dat op zichzelf geen rechtsgevolgen met zich meebrengt uitdrukkelijk gemotiveerd zou moeten zijn, noch waarom het er formeel zou moeten van doen blijken dat het rekening houdt met verzoekers bezwaarschrift;

Overwegende voorts, wat de verplichting betreft om een advies van de korpschef in te winnen, dat het hierboven onder nr. 1.5. aangehaalde artikel 4 van het koninklijk besluit van 14 november 1986 bepaalt dat “in afwijking van artikel 2, eerste lid, 2°,” leden van een gemeentepolitiekorps die houder zijn van een bepaald getuigschrift tot 31 december 1990 eveneens in aanmerking kunnen komen voor een benoeming tot hoofdinspecteur eerste klasse; dat die overgangsregeling dus enkel op de door artikel 2, eerste lid, 2°, van het voornoemde besluit gestelde vereiste een tijdelijke afwijking instelt; dat die afwijking niets vandoen heeft met de vereiste van het advies van de korpschef, bedoeld in artikel 2, laatste lid van het voormelde besluit; dat die laatste vereiste dus, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, ook geldt voor degenen die zoals verzoeker zich beroepen op de overgangsbepaling van artikel 4;

Overwegende ten slotte dat, gelet op hetgeen voorafgaat, de bestreden beslissingen niet zouden steunen op een deugdelijke feitenvinding, indien zou worden aangetoond dat de adviezen van de korpschef omtrent verzoeker ondeugdelijk zijn; dat te dezen evenwel verzoeker er niet toe komt zulks concreet

aannemelijk te maken; dat in zijn eerste advies de korpschef gewag maakt van twee tuchtsancties die op zichzelf niet worden ontkend door verzoeker en waartegen hij blijkbaar ook geen voorziening in rechte heeft ingesteld; dat verzoeker in zijn bezwaarschrift bij het college weliswaar op zijn verdiensten wijst maar de korpschef in zijn bijkomend advies deze verdiensten vooral in het kader van bestuurlijke politietaken situeert en deze verdiensten weliswaar erkent, maar niet voldoende relevant acht voor een eventuele opdracht van gerechtelijke politie ook omdat hij sinds 1981 niet meer was betrokken bij gerechtelijke onderzoeken; dat het middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel betoogt dat de bestreden beslissingen werden genomen met "miskenning van de eigen reglementering inzake de bevordering tot hoofdinspecteur 1e klasse bij de stedelijke politie"; dat verzoeker daarbij de volgende toelichting geeft :

> "Uit de oproep voor het aanleggen van een werfreserve voor de functie van hoofdinspecteur 1e klasse blijkt dat zowel een vergelijkend als een niet vergelijkend examen zal worden georganiseerd;
> Er blijkt duidelijk dat de sollicitanten die houder zijn van een getuigschrift voorzien in de overgangsregeling, zullen onderworpen worden aan het vergelijkend examen, voor de anderen (organieke regeling) zal het examen niet-vergelijkend zijn;
> Uit een opmerking onderaan de oproep blijkt dat de geslaagden voor het vergelijkend examen uitgeschreven onder het personeel in dienst, voor de toegang tot voormelde functie, voorrang zullen genieten op de geslaagden van het examen uitgeschreven onder de buitenstaanders;
> Het lijdt geen twijfel dat verzoeker voldeed aan de voorwaarden van de overgangsbepalingen;
> Hij heeft met goed gevolg deelgenomen aan het vergelijkend examen en werd op de twintigste plaats gerangschikt;
> Nu blijkt dat onder de bevorderde personeelsleden er een aantal zijn die ofwel na verzoeker werden gerangschikt in het vergelijkend examen, ofwel slechts geslaagd waren in het niet-vergelijkend examen;
> Een persoon, Dhr. BONTE, werd zelfs niet in de rangschikking van één van de twee examens teruggevonden";

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij onder meer repliceert dat "BONTE, KAISER en DE BUYSSCHER houders (zijn) van het organiek vereiste brevet (zodat zij) overeenkomstig de aanstellings- en bevorderingsvoorwaarden noch aan een vergelijkend noch aan een niet-vergelijkend examen (dienden) deel te nemen", dat "de kandidatuur van de heer BALCAEN, die inderdaad na verzoeker werd gerangschikt, in tegenstelling tot de kandidatuur van verzoeker, zeer gunstig geadviseerd (werd) door de korpschef" en dat het feit "dat de Gemeenteraad bij de beoordeling van de kandidaturen het bij Koninklijk Besluit verplichte advies van de

korpschef als eerste criterium hanteerde vooraleer rekening te houden met de rangschikking na vergelijkend examen die hij zelf als bijkomend keuzecriterium had gesteld, moeilijk als schending van reglementaire bepalingen (kan) beschouwd worden";

2.3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord tegenwerpt dat hij evenzeer houder is van het door de verwerende partij in herinnering gebrachte brevet, dat "in de oproep duidelijk naar voren (komt) dat de houders van een getuigschrift voorzien in de overgangsregeling zullen onderworpen worden aan een vergelijkend examen", dat KAISER en DE BUYSSCHER "slechts geslaagd waren in het niet-vergelijkend examen (en) BONTE zelfs niet voorkomt in de rangschikking van één van beide examens", dat, wat BALCAEN betreft, ten onrechte als eerste criterium werd rekening gehouden met het advies van de korpschef, dat "een vergelijkend examen juist inhoudt dat de batig gerangschikte kandidaten, na het afsluiten van het proces-verbaal in orde van hun rangschikking, worden bevorderd tot de functie, waarnaar zij hebben meegedongen", dat "deze vereiste volledig werd miskend" en dat "het doel van deze examens er juist in bestond de overheid in te lichten over de geschiktheid van de kandidaten";

Overwegende dat zoals hoger is vastgesteld de bij koninklijk besluit opgelegde voorwaarden in het stedelijk statuut werden overgenomen, het weze dat, voor diegenen die konden genieten van de in artikel 4 van het voornoemde koninklijk besluit bepaalde overgangsregeling, een "bijkomende" voorwaarde werd gesteld, namelijk geslaagd zijn voor een vergelijkend examen"; dat verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen hij beweert, anders dan BONTE, KAISER en DE BUYSSCHER, geen houder was van de in artikel 2, 2°, van het meergenoemde besluit van 14 november 1986 bedoelde brevetten; dat verzoeker wel, zoals trouwens BALCAEN, een getuigschrift had ten bewijze van het slagen voor de examens van de middelbare graad van de school voor criminologie en criminalistiek als bedoeld in artikel 4 van dat besluit; dat verzoeker dus zoals BALCAEN diende te slagen in een vergelijkend examen; dat uit het stedelijk bevorderings- en benoemings-reglement niet blijkt dat de laureaten van het voormelde vergelijkend examen, waaronder dus verzoeker en BALCAEN, voor de betwiste benoemingen een voorrang zouden hebben op diegenen die vrijgesteld waren van dit examen; dat een dergelijke voorrang trouwens zeer onlogisch zou zijn, gelet op het feit dat die laureaten slechts bij overgangsregeling alsnog in aanmerking konden komen voor een bevordering tot hoofdinspecteur eerste klasse; dat, vermits het om een

vergelijkend examen ging, de benoemende overheid, uiteraard, bij haar eventuele keuze tussen de geslaagden van dit examen rekening diende te houden met de rangschikking van dit examen; dat uit artikel 2, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 14 november 1986 -bepaling die in het stedelijk reglement werd overnomen- blijkt dat er een bepaalde voorrangsregeling is; dat immers eerst de hoofdinspecteurs in aanmerking komen voor de bevordering; dat slechts bij ontstentenis van een kandidaat met die graad, de inspecteurs van politie in aanmerking komen en dan pas de politieagenten of veldwachters; dat die voorrangsregeling evenwel niet absoluut is vermits zowel het voormelde koninklijk besluit als het stedelijk reglement bepalen dat “de korpschef zijn advies geeft over de kandidaten”; dat, indien de benoemende overheid ondanks een negatief advies van de korpschef, hoe dan ook met de voorrangsregeling zou moeten rekening houden, dit verplicht gesteld advies zinloos zou zijn; dat het dan ook geen twijfel lijdt dat, indien de benoemende overheid het negatief advies van een korpschef omtrent bepaalde kandidaten bijtreedt, ondanks de voorrang die deze kandidaten zouden hebben op anderen, zij dergelijke kandidaten voor bevordering tot hoofdinspecteur eerste klasse kan weren; dat te dezen verzoeker, hoofdinspecteur, voorrang had op BONTE, inspecteur van politie, en op KAISER en DE BUYSSCHER, politieagenten-hoofdbrigadiers; dat, vermits verzoeker door zijn korpschef voor bevordering tot hoofdinspecteur eerste klasse evenwel niet geschikt werd bevonden, de gemeenteraad, voor zover hij zich bij dit advies aansloot, aan verzoekers aanspraken voorbij kon gaan; dat de bestreden benoemingsbesluiten vooreerst de uitslag van het vergelijkend examen vermelden, vervolgens voor alle in aanmerking komende kandidaten -dit zijn zowel diegenen die geslaagd waren in het vergelijkend examen als diegenen die daarvan vrijgesteld waren- de rangorde weergeven en ten slotte verwijzen naar het advies van de korpschef en naar het voorstel van het college van burgemeester en schepenen; dat het college van burgemeester en schepenen, in zijn voorstel, althans wat verzoeker betreft, kennelijk rekening heeft gehouden met de ongunstige advisering door de korpschef; dat de gemeenteraad zich, even kennelijk, daarbij heeft aangesloten bij een geheime stemming; dat, zoals aangetoond bij het onderzoek van verzoekers tweede middel, verzoeker er niet toe is gekomen de ondeugdelijkheid van die advisering aan te tonen; dat aldus, in de gegeven omstandigheden, de gemeenteraad zich terecht mocht steunen op de kwestieuze adviezen, om aan verzoekers aanspraken op bevordering voorbij te gaan; dat er te dezen in hoofde van verzoeker dan ook geen sprake kan zijn van een recht op benoeming tot hoofdinspecteur eerste klasse; dat het derde middel derhalve niet gegrond is;

2.4. Overwegende dat geen van de middelen gegrond is; dat geen ervan dienvolgens kan leiden tot de nietigverklaring van de eerste en de tweede bestreden beslissing; dat verzoeker aldus evenmin heeft aangetoond dat de impliciete weigering hem te benoemen onrechtmatig was,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 15 januari 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**